

toretten») var Vanskelighederne med at fastsætte Fredsbetingelserne Skyld i, at de Forenede Nationer ikke hidtil havde haft større Resultater. Menigmand, der betragtede Atlanterhavserklæringen som Varslet for en ny Tid, og som saa hjerteligt modtog de Forenede Nationers Pagt, forstaar ikke, at Afgørelser, hvori han havde regnet med selv at skulle tage Del, bliver forelagt som fuldbyrdede Kendsgerninger. Han forstaar det endnu mindre, ja bliver endog mistænksom, naar han ser, at nogle internationale Spørgsmaal bliver behandlet som strategiske enten fra et politisk eller økonomisk Synspunkt. Derfor bør Fredsbetingelserne fremskyndes gennem internationale Overenskomster, der sætter en Stopper for Usikkerheden.

Belgiens Delegerede omtalte bl. a. det Underudvalg under Det økonomiske og sociale Raad, som undersøgte Spørgsmaalene vedrørende den økonomiske Genopbygning af krigshærgede Omraader, og fremhævede, at Planerne for økonomisk Genopbygning bør bringes i Overensstemmelse med og bidrage til den økonomiske Udvikling i Europa som Helhed. Derfor synes det ogsaa nødvendigt — som Underudvalget har foreslaaet — at oprette et særskilt europæisk økonomisk Udvalg.

Brasiliens Delegerede udtalte, at de Forenede Nationer kun havde eksisteret en meget kort Periode, i hvilken man havde været travlt optaget af Organisering. Det vilde være for tidligt at bedømme den Rolle, de Forenede Nationer hidtil havde spillet.

Perus Delegerede gav ligesom Mexicos Delegerede Udtryk for Manglen paa tilstrækkelige internationale Retsmidler til at løse de Spørgsmaal, den sidste Krig affødte. De Forenede Nationer bør hurtigst muligt gøres universel; alle Stater bør efterhaanden blive Medlemmer af Organisationen. Endvidere bør i Fremtiden ingen international Overenskomst, der

skaber en ny retlig Status for en Stat, indgaaes uden om Organisationen.

Argentinas Delegerede understregede bl. a. Betydningen af fredelig Bilæggelse af internationale Tvistigheder. Argentina har selv i sine Grænsekonflikter med Chile, Paraguay og Brasilien i forrige Aarhundrede anvendt Voldgift og bøjet sig for denne Fremgangsmaade, selvom Kendelsen gik imod det argentinske Folks Interesser.

Indiens 1. Delegerede, Mrs. *Pandit*, udtrykte sin Glæde over, at en indisk Delegation til en international Forsamling nu var udsendt af en national Regering og talte med det fulde Ansvar og den Bemyndigelse, det indiske Folk havde givet denne Regering. Hun fremhævede særligt, at Indiens Kvinder nu tog Del i det nationale Opbygningsarbejde; Indien anerkender ikke Kastevesen, Trosbekendelse eller Køn som Hindring for Fremskridt, og Kvinder har samme Mulighed som Mænd.

Venezuelas Delegerede fandt, at Budskaber fra Regeringscheferne er af stor Betydning for at fjerne Forvirring og Usikkerhed. Marskal Stalins og Statsminister Atlees Taler har haft heldige Resultater, og de er blevet suppleret i Plenarforsamlingen ved Præsident Trumanns Ord om, at der ingen Krigsfare er, og at de Følelser af Frygt, der kaster deres Skygge over det store Arbejde for at bygge Freden op, maa blive fjernet. Pressens Medvirken er af stor Betydning, hvis politisk Virksomhed og internationale Forhandlinger skal udvikle sig med mindst mulige Gnidninger. Offentlighed med Hensyn til de internationale Konferencer og Informationsfrihed er absolut nødvendige for at undgaa en Politik, som har til Hensigt at forvanske eller fordølge Sandheden, og man maa afholde sig fra al Kampagne, der har til Hensigt at overdrive Uoverensstemmelserne mellem Staterne. Derimod bør der lægges Vægt paa, at de Nyheder,